

36 Sed si utrinque paupertas probetur, exhibito sumptuum & alimentorum denegatur. Velasc. quæst. 39. num. 72. Meli. num. 4. Ant. de Marin. lib. 1. resol. 349. num. 23. Gratian. ubi proxime, & alii quos ipsi referunt.

37 Questionis est, utrum haec debantur non solum agenti ad hereditatem vel universitatem bonorum, sed etiam ad rem singularem, seu quantitatem? Insciat Surd. sup. tit. 1. q. 120. num. 14. Cost. de port. rat. quæst. 59. num. 6. Leoncill. num. 36. Ricciul. de jur. person. lib. 2. cap. 21. num. 6. Contra sententiam Merlin. de legitim. lib. 5. titul. 3. quæst. 12. num. 8. Meli. in addit. ad Castill. de alimento. cap. 1. num. 5. & allegat. 113. num. 17. Velasc. dict. quæst. 39. num. 47. Et licet prior sententia longe sit communior, affirmativa tamen aequior videtur, ac eam decisionibus corroborata testantur qui eam sustinent.

Ad Num. 7.

38 Similiter converti solet de restitutione quantitatis, quæ agenti inopin nomine alimentorum, ac litis sumptuum prestatatur, si in judicio succubuerit, ac de cautione ab ipso per Judicem exigenda. Et ad utrumque teneri pauperem sentit Molin. de primogen. lib. 2. cap. 16. num. 43. cautionemque sic concipiendam: Ut accepta, nisi obtinuerit in causa, sic redditurus, quatenus ad id de jure astringatur. Nam liberis, quibus alimenta pendente lice pœstantur, immunes à restitutione existunt, eti succumbant per dissimilitudinem. Molin. ibi numer. 40. ejusdem sententiae est Lara in l. Si quis à liberis, & si vel parens, num. 54. de agnosc. liber. & alii, D. Covarruv. in cap. in fin.

39 Oppositum tamen esse receptius constat ex his, quæ tradit Velasc. quæst. 39. numer. 62. Menoch. de prof. lib. 1. quæst. 35. num. 37. Surd. sup. tit. 1. quæst. 124. num. 4. Marescot. Variar. lib. 2. cap. 83. num. 26. Merlin. d. cap. 12. num. 12. Trentacinq. Variar. lib. 1. titul. de alimento. resol. 1. num. 45. ubi quod cautio præstari jubeatur, si judeex fraude prosumperit. Sed si de ea apparuerit, semper erit restitutioni locus, argumento legis 1. §. Interesse, ff. si mul. vent. nom. Quid cum actor supererat? Consulas Velasc. num. 65. Marescot. sup.

Vers. Solet tamen dubitari.

40 Pro alimentis, sumptibusque litis quantitas pauperi litiganti tribuenda judicis arbitrio decernitur. Molin. d. cap. 16. num. 47. Menoch. num. 35. Meli. d. cap. 1. num. 8. & decisi. 116. num. 6. Merlin. d. cap. 12. in fin. Lotter. de re beneficiar. lib. 2. quæst. 5. num. 39. Leoncill. de privileg. 22. num. 63. Trentacinq. num. 46. Velasc. quæst. 39. num. 7. Fontanell. de part. nuptial. tom. 2. gloss. 2. part. 3. à num. 65. Marescot. d. cap. 83. num. 12. Surd. de alimento. tit. 4. quæst. 23. num. 41.

41 Actum est promiscue de alimentis ac litis expensis, quæ pauperi litiganti debentur; eadem est enim ratio, imo favorabilior est causa alimentorum. quam hujusmodi sumptuum. Surd. tit. 1. q. 119. & 120. num. 10. Verum aliquando sumptus litis concedi debent litiganti, non autem alimenta, veluti si aliunde habuerit ad victimum præcisè necessaria duntaxat;

huic namque subveniendum erit litis sumptibus, ne alias ipse, ejusque familia, subractis ad litigandum alimentis, maximum patientur incommodum, aut agens de advocate gratis patrocinante animadvertisit Flor. Diaz variar. lib. 1. quæst. 8. §. 1. num. 52. Ita temperandum est quod docet cum aliis Velasc. quæst. 39. num. 55. ubi num. 48. probat litis sumptus non esse denegandos pauperibus, quanquam advocati & procuratores eorum sint deputati publicis expensis.

Ad Num. 8.

Folio contendenti in judicio cum patre super filiatione ad alimenta consequenda, vel alium effectum, interim alimenta, & litis sumptus assignantur à parente solvendi, sumaria precedente cognitione, sufficientque presumptiones, unius testis omni exceptione majoris depositio, vel sola quasi possestio filiationis. Molin. sup. num. 39. Castill. de alimento. cap. 4. num. 9. 10. ubi an desideretur libelli oblationis, litisque contestatio. Leoncill. d. privileg. 22. num. 15. Meli. in addit. ad Castill. d. cap. 4. ex num. 13. Marescot. de probat. concil. 786. num. 10. Gregor. Lop. in l. ultim. gloss. 3. titulo 19. part. 4. ubi quod non prestat iurandum filii nisi conjecturæ concurrent. Trentacinq. Variar. lib. 1. titul. de alimento. resol. 1. num. 32. Cevall. commun. quæst. 757. num. 120. Menoch. d. quæst. 35. num. 35. Surd. quæst. 120. ex numero 22.

42 Haec alimenta, litisque expensæ, sicut & cætera, quæ juris dispositione, & judicis officio liberis, aliiisque debentur, non alias sunt praestanda, nisi aliunde habeant ut sibi valeant providere. Velasc. quæst. 39. num. 50. Meli. ubi pronuper. cap. 19. num. 5. Marescot. sup. num. 7. Trentacinq. ubi proxime ad fin. Surd. quæst. 112. num. 31. vers. Addo quod si filius.

43 Decretum de alimentis exhibendis filio, vel alii pauperi litiganti, nihil in præjudicium cause principalis operatur. Menoch. d. quæst. 35. in fin. Trentacinq. num. 47.

Ibi: Nam & alimentorum causa.

Distingue si pauperi debeantur, prout distinguunt Castill. de alimento. cap. 6. num. 7. Meli. in addit. ad eum, cap. 3. num. 1. Menoch. lib. 4. presumpt. 115. num. 15. Tiraq. de privileg. pie caus. in prefat. num. 21.

Ibi: Et sanè ubi hoc modo.

44 Qui à parente, dum litigat, filiatione quomodolibet probata alimenta, & litis sumptus percipit, quamvis in principali causa succumbat, minime ad restitutionem illorum compelletur. Menoch. d. quæst. 35. num. 37. Molin. & alii laudati sup. num. 38. 39. quod, nisi fraudem interveniente constituerit, est verum, ex l. 1. §. Interesse, ff. si mulier. vent. nomin. Hinc, juncta sententia D. Covar. tradita num. 7. colligitur discriberit constitui quod hujus restitutionis obligationem inter filios, & extraneos, cuius meminit Molin. d. cap. 16. num. 41. Sed plerique docent, omnes ad ejusmodi restitutionem nequaquam esse astrictos, ut præmittitur sup. num. 39.

SUMMA

SUMMARIUM.

- 1 *Vidua casitatem observantibus privilegium competit revocandi causas suas in prima instantia ad Regia prætoria.*
- 2 *Turpiter se gerens vidua cunctis exiutus status privilegiis: quod declaratur num. 3.*
- 3 *Honestatis probatio premiri debet, ut vidua eo privilegio potiatur, sed hec feminis illestitibus apud nos ex stylo remittitur.*
- 4 *Quæ bona vidua ob turpititudinem afferantur, remissivæ.*
- 5 *Vidua non admuntur bona, quæ à priore habuit viro, eti post secundas nuptias luxuriose deliquerit.*
- 6 *Fæmina quæ nunquam nupsit semper honesta viventi, utrum presatum viduarum privilegium conferatur, & num. 8.*
- 7 *Moniales eadem gaudent prærogativa litigantes.*
- 8 *Utrum ad meretrices extendatur.*
- 9 *Mulieri nuptæ viro absenti, vel alias inutili, sicut vidua privilegium idem tribuitur.*
- 10 *Vidua, pupillus, miserabilesque personæ alio juvantur privilegio, ne scilicet per alium privilegiatum extra domicilium possint conveniri, nisi per rescriptum derogatur expressum legi unica, C. quand. Imper. int. pup.*
- 11 *Ecclesiæ an competat jus trahendi propriae causes in prima instantia ad Curiam, & num. 15.*
- 12 *Spoliata per laicos, valeat eos in foro Ecclesiastico convenire.*
- 13 *Utitur jure minoris, & pupilli.*
- 14 *Pauperum cause ante omnes debent expediti.*
- 15 *Causa minoris quantitatis non inducuntur per privilegiatos ad curiam in prima instantia.*
- 16 *Privilegiatus ut causas deferat ad Regia Prætoria, num in pariter privilegiatum eo jure uti permittatur, & num. 34.*
- 17 *Generaliter utrum privilegiatus in pariter privilegiatum suo juvetur privilegio, per plures casus explanatur, & num. seqq.*
- 18 *Vidua an causam deferat ad Curiam adversus pariter privilegiatum.*
- 19 *Privilegium sic interpretatur, ut quid contra, vel præter jus commune operetur.*
- 20 *Privilegium quo res ad regulas juris communis revertitur, latè interpretatur.*
- 21 *De liberis ordinariis, quæ in Cancellariis expedientur pro viduis, & alii privilegiatis.*
- 22 *Privilegium de quo actum est, competit vidui, ac similibus, sive agant sive defendantur.*
- 23 *Vidua & alii privilegiati utrum in criminalibus gaudent suo privilegio, & numero 32.*
- 24 *Privilegiatus per similem in domicilio convenientius, ibi respondere compelletur.*
- 25 *Privilegiatus in Curia habitans, in Regio Prætorio nequit invitus conveniri.*
- 26 *Aliud est privilegium trahendi causas ad Curiam, & aliud ne quis extra proprium domicilium extrahatur.*

Vidua eo gaudet privilegio, ut quo ad primam instantiam litigans, Curiam Principis valeat adire. Tusch. lit. V. conclus. 203. n. 1. Velasc. de privil. pauper. part. I. quæst. 52. numero 35. Tondut. de preventi judic. part. 2. cap. 59. numero 45. Aug. Barbosa in collect. numero 2. ad l. unic. C. quand. Imper. int. pupill. & alii plures, quos recensuimus supra cap. prox. numero 2. Carleval. de judic. lib. 1. disp. 2. à numero 225. Sed illud ita demum indulgetur viduis, si status honestate decorrent. Greg. Lop. in l. 5. gloss. 2. titul. 3. part. 3. Tusch. num. 2. Azeved. in l. 8. num. 11. titul. 3. lib. 4. Recop. Cancer. variar. libro 2. cap. 2. num. 8. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 65. numero 31. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de citationib. resol. 2. numero 16. vers. *Hez conclusio ad fin. Surd. de alimento. titul. 7. quæst. 24. numero 17. Did. Perez in lib. 1. verb. Pobres, vers. Quod intelligentium, titul. 1. lib. 3. Ordin. Cur. Philip. part. I. §. 9. numero 13. Monteros. in pract. part. I. tract. 5. cap. I numero 11. Barbosa cum aliis numero 24. licet contraria sententia Carleval. numero 554.*

Non solum vidua ob turpititudinem illa prærogativâ destituitur, sed etiam cæteris omnibus, quæ viduitatis intuitu conceduntur. Tusch. Barbosa, Surd. Trentac. ubi pronuper. Matienz. in l. 5. gloss. 8. num. 13. tit. 9. lib. 5. Recop. Tiraq. de Nobilit. cap. 18. num. 13. Marquard. tract. de celibat. Sacerd. non abrogand. cap. 12. num. 4. & 21. Nec vidua dici mereatur, quæ impudicitâ honorem status denigrat; vidua etenim non efficit habitus, sed honestas, l. Decreto 15. & ibi Glossa, C. ex quib. caus. infam. irrog. Marquard. supr. numer. 2. & non solum in moribus, sed & in vestibus honestas viduitatis est servanda. Theat. vita hum. lit. V. verb. Vidua, §. Viduitatis ornamenta, vers. Ceterum summum.

Quæ temperanda veniunt, si vidua semel sui corporis copiam fragilitate sexus fecerit, ut videtur Surdo d. quæst. 24. numero 20. Matienz. supr. ex num. 7. & alii apud eos. Similiter vidua, quæ olim lapsa respiciuit, vitamque degit honestam, beneficio Imperiali indigena non est. Trentacinq. d. vers. hec conclusio, ad finem.

4. Ut viduis id privilegium tribuatur, opus est honestatis probatione: sed apud Suprema Hispaniae Praetoria in gratiam illustrium seminarum urbana viget praxis, ut quoties vidua generis, aut opum nitor coruscans, hoc privilegium sibi competere ut decernatur expostular, illico nullâ de moribus informatione suscepâ concedatur. Monteros. dicit. cap. 1. numero 7.

Ibi: Quibus & illa serè.

5. Quæ auferantur viduae viventi luxuriosè tradunt late Sanchez de Matrim. lib. 7. disp. 90. à numero 4. Anton. Com. in l. 14. Tauri, numero 17. Surdus sup. ex numero 17. Marquard. d. cap. 12. numero 3. Matienz. d. gloss. 8. de quo lex 5. titul. 9. lib. 5. Recop. lex 3. titul. 12. pag. 4. De dote communiter placet per turpitudinem non amitti. Matienz. numero 10. Menoch. lib. 5. pres. 32. numero 21. Molin. suprâ numero 9. Acosta in cap. Si pater, part. 1. verb. Legavit, numero 44. de testam. Molin. de primog. lib. 1. cap. 9. num. 55. Petr. Barbosa in l. 2. part. 1. in princ. à nu. 65. ff. solut. marr.

6. Quod autem dicitur de privatione bonorum, quam vidua patitur propter turpitudinem, accipi ita debet, ut si ad secundas convolaverit nuptias, ac deinceps in corpus suum peccaverit, nequam amitterat quæ intuitu prioris matrimonij comparaverit; non enim primo consorti injuriam censetur irrogare. Molin. d. disp. 90. num. 3. Merlin. de leg. lib. 4. tit. 2. q. 6. nu. 11.

Ad Num. 2.

7. Fœmina honesta, quæ cælibem duxit ab infantia vitam, fruitur prærogativa dæ constitutionis, ut sentiunt Greg. Lop. in l. 5. gloss. 2. tit. 3. pag. 3. Tentacinq. variar. lib. 2. tit. de citation. resol. 2. num. 16. vers. Hec conclusio, Carleval. d. disp. 2. numero 533. & plures alii apud Barbosa in collect. nu. 7. ad l. unic. C. quand. Imperat. int. Sed D. Covar. accedentes oppositum sustinent Castill. controversial. lib. 3. cap. 25. num. 16. Gail. lib. 1. obseruat. 1. num. 44. Carrasc. de casib. Cur. numero 70. qui apud nos sic receptum testatur, tametsi hujusmodi fœminis omnia viduarum privilegia competere scriperit Alciat. in l. Matum, §. Viduam, num. 24. de verb. signif.

vers. Ceterum quia.

8. Sententiam cui adhæsi, limitat Præses noster, si qua mulier jam grandæva cœlebs perfistat, pudicitæ observatrix, cui admittat viduæ subvenientum præfato beneficio. Consentient Carrasc. & Gail. ubi proxime. Quod quidem in divite satis dubium videretur, cum & in verè viduis haud pauci id non admittant: nec miserationis rationem affequor in illa, quæ ultrò in cœlibatus libertate moratur, cum condigno viro nubere valuerit. Aliud juris erit quoties nobilis fœmina, atsi pauperie non opprimatur, nequit tamen facultatum tenitatem juxta suam conditionem conjugem intervenire, quam in miserabilibus merito recenter Didac. Perez in l. 1. verb. Pobres, vers. Item puella, titul. 1. lib. 3. Ordin.

9. Quibus privilegiatis fœminis sunt jungendæ moniales, ut miseratione dignæ, utpote quæ

à familia segregatae, ac communi commercio, clausæ intra claustra tenentur. Cabed. Lufit. decis. 54. ex num. 8.

Quanquam in fœminis ad fruendum ejusmodi beneficio pudicitæ observantur desideretur, ut ex præmissis liquet; non tamen defunt, qui id meretricibus tribuendum scriperunt, ut Barbosa in collect. numero 10. Velasc. de priv. paup. q. 54. numero 9. Carleval. suprâ numero 574. & alij, quos referunt. Sed quanquam iuridica ratione, me præterit omnino; nam etiæ propter animæ periculum, & infarmam miserrimæ astimentur, non ideo tamen ex improbitate, in qua ultroneæ versantur, commodum privilegii reportabant, quod jura non finunt, l. Ita denum 36. de arbitr. l. Si ab hostibus 11. §. 1. ff. solut. matrim. cap. Intelleximus 7. de judic. Argel. de legitim. contradic. quæst. 4. art. 2. numero 64. Tiraquellus de retract. lignag. §. 1. gloss. 9. numero 68. Barbosa axiom. 143. numero 3. Alioquin facinorosi, atque criminibus irrestiti inter privilegiatos ex ea constitutione venirent numerandri quoniam in miserando jacent statu, de quibus in simili casu ita variocinatur Did. Per. d. verb. Pobres, vers. Item miserabiles. Nec rectè arguit Velascus de paupere ex proprio scelere ad meretricem, inter quos patens diversitatis ratio reperitur; ille enim, etiæ maximè velit, ab inopia miseria se eximere non valet, nec illi pœnitentia prodest: meretrix verò à sua turpitudine, & commiserationis causa poterit resilire: unde huic egestate laboranti legis auxilium videatur deferendum.

vers. Est & in eodem tractatu.

Mulier viro inutili nupta ob captivitatem, exilium, aliamve rationem, prærogativa præfatae constitutionis ut vidua juvabitur. Carleval. de judic. lib. 1. disp. 2. numero 540. Azeved. in l. 8. numero 10. titul. 3. lib. 4. Recop. Trentac. sup. vers. Hec conclusio, Gail. numero 44. Carrasc. numero 67. Cur. Philip. part. 1. §. 9. numero 13. Did. Per. sup. vers. Sæc. cum jan. Mezia in pragmat. tex. pan. fund. 10. part. 2. numero 23. Barbosa d. collect. numero 9. Cancer. Variar. lib. 2. cap. 2. numero 9. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 65. numero 19. Estque regulare, ut quoad omnia privilegia viduitatis, uxor viri inutilis vidua reputetur. Gratian. discept. cap. 666. numero 9. Bobad. Polit. lib. 1. cap. 11. numero 7. Tiraquell. de legib. coniugalib. l. 6. numero 12. Petr. Barb. in l. 1. part. 1. numero 47. ff. solut. matrim. Palac. Rub. in cap. Per vestras, §. 1. notab. 2. numero 12. de donat. int. Thom. Actius tract. de lud. schaccor. quæst. 8. numero 42. Aug. Barbosa cum aliis in collect. numero 11. ad cap. Inter corporalia, de elect. Imò & viduæ appellatione comprehenditur. Alciat. suprâ num. 30. Sic Ecclesia, cuius Prælatus omnino ineptus, vidua nuncupatur. Bobad. & Actius ubi prouper, Carrasc. numero 69.

vers. Habent preterea.

Vidua, pupillus, reliquæ miserabiles alterum nanciscuntur privilegium, ut à proprio domicilio extrahi non possint, ut in Curia, vel coram alio judice in prima instantia pulsati respondent, etiamsi actor in alios jure, rescripto,

Enucleatus, & auctus. Cap. VII.

55

Ibi: Habuit verò qualibet.

Ecclesia jure minoris, sive pupilli utitur, 16 l. ult. titul. finali, pag. 6. ubi Gregor. Lop. gloss. 1. Glossa in l. Libertos 8. C. de excusat. tuitor. Mart. d. cas. 49. num. 14. 15. Barbosa cum pluribus de Jur. Ecclesiast. tom. 2. lib. 2. cap. 13. num. 8.

Vers. His accedit.

Pauperum causæ prius per judices sunt expediendæ, etiæ tempore posteriores l. 27. tit. 5. lib. 2. l. 17. tit. 2. lib. 3. Recop. Bobadil. lib. 2. cap. 2. num. 62. 63. Velasc. sup. q. 55. num. 9. Did. Perez in l. 13. verb. E de la personas, tit. 3. lib. 2. Ordinam. Barbosa in collect. ad cap. In primis 2. q. 1. Medic. tract. de casib. fortuit. part. 2. q. 4. num. 14 Benincas. tract. de paupert. q. 4. num. 9.

Vers. Hoc tamen privilegium.

Causa nulla per privilegium potest in prima instantia ad Curiam introduci, nisi ejus valor ad summam decem mille marapetinorum ascendet, ut obiter prænotatur sup. cap. proximo, num. 23. nam Caesar noster Carolus V. anno 1534. ita constituit, audita sex mille marapetinorum quantitate, l. 11. tit. 3. lib. 4. Recop. ubi Azeved. & in l. 9. ejusd. titul. num. 13. Carrasc. sup. num. 66. Monteros. num. 11. Cur. Philip. d. §. 9. num. 15. Barb. in d. collect. ad l. unic. num. 30. ubi quod in singulis regnis praescripta est quantitas, ut infra illum casibus Curiae locus non sit. Carleval. de judic. lib. 1. disp. 2. num. 620. Unde in Cancelariis novi orbis propter opulentiam ampliari oportet sumptuose lege regiæ definitam, ut animadverterit Author Curiae Philip. ubi proxime, qui eam ad sexaginta mille marapetinos extendit: mihi verò magis placet, ut Senatorum arbitrio decidatur, ut aliud agens tenet Carrasc. num. 217. nam & generaliter quæ sit modica quantitas, judicantis arbitrio committitur. Menoch. de arbitr. lib. 2. casu 52. num. 11. & casu 145. num. 4.

De hac quæstione agit Gregor. Lop. in l. 5. gloss. 2. versus finem, tit. 3. part. 3. Carrasc. de casib. Cur. num. 65. & 92. cum seqq. Tentacinq. variar. lib. 2. tit. de citat. resol. 2. num. 18. Caravata tit. 288. num. 3. Affict. in const. Statuimus, num. 24. Thesaur. Pedemont. decis. 177. Azeved. in l. 9. num. 7. tit. 3. lib. 4. Recop. & alij, quos exhibet Barbosa collect. nu. 29. ad l. unic. C. quand. Imperat. & diximus sup. cap. prox. n. 23. Ex quibus cum D. Covar. tenendum, quod privilegiatus juxta dictam constitutionem adversus pariter privilegiatum audiiri non debet. Carleval, cum aliis sup. num. 633.

Ibi: Quod pariter privilegiatus.

L. Affidus 12. §. Duabus, C. qui porior. cap. 20. Auditus 3. d. in integ. refit. ubi Barbosa collect. num. 6. haud paucos congerit, ex quibus, & aliis juribus venit in axioma, ut privilegiatus contra pariter privilegiatum non gaudeat suo privilegio: id inter cætera recentuit Barbosa axiom. 190. ipsiusque meminerunt Ant. Fab. in ration. ad l. Verum, §. fin. de minor. Tondut. de prevent. judiciali, part. 2. cap. 59. num. 40. Leotard, de usur. quæst. 52. num. 16. Verum